

Joan Lerma: "Hem de canviar la imatge folklòrica que els catalans tenen dels valencians"

El president de la Generalitat Valenciana, Joan Lerma, va inaugurar la setmana passada el local social restaurat de la Casa de València de Barcelona. En l'acte hi havia, a més, nombroses personalitats, tant del Principat com del País Valencià. Així, davant una sala plena de socis, la mesa era constituïda per Macià Alavedra, conseller d'Economia de la Generalitat de Catalunya; Ferran Cardenal, governador civil de Barcelona; Joan Raventós, president del PSC; Emèrit Bono, conseller d'Obres Públiques de la Generalitat Valenciana i el president de l'entitat, Luis Castillo, a més del president valencià, ja esmentat. També hi eren presents dirigents del PSC i del PSPV, com ara Andreu Lòpez, conseller de Cultura de la Generalitat Valenciana, o Josep Maria Sala, secretari d'Organització del PSC.

Luis Castillo, en un castellà correctíssim, va agrair la presència de les institucions i va fer una mica d'història de l'associació, fundada en 1927. De totes maneres, abans d'acabar va recordar una cita de Vicent Partal que diu que "Barcelona és més valenciana del que ella mateixa creu".

Per la seva banda, Macià Alavedra, que va parlar en representació de la Generalitat de Catalunya, va posar l'èmfasi en el nou arc mediterrani de desenvolupament econòmic i afirmà que "valencians i catalans hem d'intensificar els intercanvis perquè tenim objectius comuns".

Inauguració de la Casa de València de Barcelona restaurada. JORDI MORERA

Per últim, el president Joan Lerma va remarcar el gran avanç que ha experimentat el País Valencià pel que fa a l'autogovern, concretament en matèries com ara l'ensenyament del valencià. També subratllà la voluntat de futur que inspira la política del govern de la Generalitat valenciana. En aquest ordre de coses, Lerma va fer una aposta per canviar la imatge folklòrica que els catalans tenen dels valencians i perquè aquests s'integrin, mitjançant la cooperació i la solidaritat amb altres comunitats autònomes, "en l'Europa de la competitivitat i no en l'Europa de la subvenció".

Joan Morales

Lizondo vol acumular més. RAFA GIL

La crisi oberta per Vicent González Lizondo en Unió Valenciana és sens dubte ben profunda ja que s'ha passat a un atac directe de diversos líders del partit i fins i tot s'han arribat a produir desqualificacions personals i amenaces. Com informava la setmana passada EL TEMPS, González Lizondo aspira també a la presidència del consell regional del partit, presidit per Miguel Ramon Izquierdo, pare de Miquel Ramon Quiles, expe-

Leonardo Ramón, principal conspirador. RAFA GIL

dientat per les seues declaracions a aquest setmanari. La maniobra empresa pel candidat unionista i un dels seus col·laboradors més íntims, el vice-president Leonardo Ramón, abans que tancàrem l'edició, ha estat demanar suport als grups institucionals. Amb la demanda d'adhesió per al rellevament d'Izquierdo, Leonardo Ramón trasllada així la crisi a les institucions i suma suports, tot i que la mesura ha estat àmpliament contestada per directius del partit. Un dels més contundent va ser Vicente Martínez Marco, portaveu d'UV a la Diputació i regidor de l'Ajuntament de València, que va titllar Leonardo Ramón de manipulador i declarà que era "el càncer del partit". Segons el regidor, Ramón pretén desunir el partit. Per la seua banda, Miguel Ramon Izquierdo assegura que no dimitirà del seu càrrec. Segons el president del consell regional "aquests fets són una peça més de tota l'estratègia de Lizondo per fer-se amb a la presidència". El que és ben clar és que la crisi avança.

Temps de progrés

El Partit Socialista ha iniciat una campanya propagandística per explicar al personal els seus nou anys de gestió al capdavant del govern i d'altres institucions. "Temps de progrés", es diu la iniciativa. L'oposició conservadora, conseguint amb el nihilisme que practica, no ha esperat ni tan sols a escoltar el sermó i se li ha llançat a la jugular. És a dir, ha negat qualsevol progrés, accentuant els trets ombrívols del balanç: desocupació endèmica, crisi econòmica, corrupció i etc. La dreta abanderada per José María Aznar està molt desfocada pels nervis i la pressa. No li acaba de quedar bé el líder i intueix que el seu assalt al poder és molt més verd del que s'esperava. En aquestes condicions és impensable que es consolide com a alternativa viable. Per aquesta banda, doncs, el PSOE pot estar tranquil. I tampoc per l'altra, per la de l'esquerra, li ha de moure ningú la peanya del poder.

No obstant, els socialistes no

haurien de confondre aquesta confortabilitat electoral amb un aval per a l'exaltació i l'autobombo. En el seu haver consta una millora indubtable del país, un temps de progrés que únicament els seus crítics més obcecats desmenteixen. Des d'aquesta òptica, els socialistes estan molt en el seu dret d'eixir al carrer i divulgar els seus llores. Més encara si, com sovint denuncien, els mitjans de comunicació els silencien o els distorsionen. D'altra banda, és bo que el partit del govern comparega de tant en tant davant l'opinió i verifiqui la seua capacitat de mobilització, que mai n'ha tinguda gaire i a hores d'ara potser gens.

Diu que el PSOE i el socialisme valencià han d'exhibir els seus triomfs davant el poble sobirà i, si tenen talent i ganes, fer-ho amb més encert que l'aconse-

guir en la dessubstanciada presentació i defensa del frustrat Programa 2000. Però simultàniament seria plausible que reflexionaren sobre la incredulitat que suscita el seu missatge, la decepció que expandeix la seua gestió i la distància que han posat entre les seues sigles i l'univers ideològic que li resulta, o que li resultava, més afí.

Tem —i lamentem— que la pastoral empresa per les hosts de Joan Lerma es dissolga en un parell d'actes oficials més o menys deslluïts per la seua nul·la repercussió. Són un partit de funcionaris i això imprimeix caràcter. Un caràcter avorrit, burocràtic. Per això no provoquen la menor il·lusió, el més lleu interès. Ells no tenen tampoc ni una cosa ni l'altra, encara que progressem.

J. J. Pérez Benlloch